

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1112

06.07.2024 (135)

Michael Kühnen

Η δεύτερη επανάσταση Τόμος II: Το λαϊκό κράτος

Μέρος 9

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Λαϊκό Κράτος σκοπεύει να οργανώσει έναν σχηματισμό ελίτ και έτσι πάνω απ' όλα να απελευθερώσει το δεύτερο επίπεδο - κυβέρνηση, διοίκηση και οικονομική διαχείριση - από τα δεσμά της εγκλωβισμένης οικονομίας των προνομίων, της κομματικής φιλελευθεροκρατίας και του ιδεολογικού πείσματος. Αυτή η ελίτ στο κράτος, την οικονομία και το κόμμα θα μάθει να βλέπει και πάλι τον εαυτό της με την πρωσική έννοια ως υπηρέτη του συνόλου. Πρώτα απ' όλα, διακρίνουμε δύο ελίτ στο εθνικοσοσιαλιστικό λαϊκό κράτος:

- Η επαγγελματική ελίτ και
- η μαχητική ελίτ

Με τον όρο επαγγελματική ελίτ εννοούμε εκείνη την ομάδα εμπειρογνομόνων, επιστημόνων, ερευνητών και τεχνοκρατών, χωρίς τη βοήθεια των οποίων κανένα σύγχρονο κρατικό σύστημα δεν είναι νοητό. Πολύ συχνά, ωστόσο, αυτή η επαγγελματική ελίτ παρεμποδίζεται στο έργο της από εξωγενείς περιορισμούς και ιδεολογίες. Δεν υπάρχουν προβλήματα που δεν μπορούν να λυθούν ικανοποιητικά - ακόμη και αν πρόκειται για μια πρόχειρη λύση στην αρχή, όταν οι γνώσεις μας δεν είναι ακόμη επαρκείς και η έρευνα δεν έχει προχωρήσει τόσο πολύ. Αλλά οι ανίκανες ηγετικές κλίκες, που δεν μπορούν να δουν πέρα από τον σημερινό ορίζοντα και που δεν πιστεύουν στην πραγματικότητα στο μέλλον, εμποδίζουν την

επαγγελματική ελίτ να εκπληρώσει τα καθήκοντά της.

Ένα καλό παράδειγμα αυτών των τεχνητών εμποδίων που προκύπτουν από την ιδεολογική ακαμψία των ηγετικών κλικών είναι η αποτυχία του οικονομικού σχεδιασμού στην Ανατολή και η αποφυγή της προόδου στη γενετική, την κληρονομική επιστήμη και τη βιολογία γενικότερα στη Δύση:

Τα όνειρα του εθνικοσοσιαλισμού για τη βελτίωση της γενετικής μας σύστασης έχουν από καιρό πλησιάζει πολύ περισσότερο στην υλοποίησή τους και δεν υπάρχει πλέον καμία επιστημονική αμφιβολία για την αναγκαιότητα των ευγονικών μέτρων - κληρονομική υγεία και φυλετική υγιεινή. Και εδώ, επίσης, ο χρόνος έχει δικαιώσει πολλές από τις ιδέες του εθνικοσοσιαλισμού που προηγουμένως κατακρίνονταν ως "ψευδοεπιστημονικές".

Ωστόσο, αυτό είναι μόνο ένα παράδειγμα από τα πολλά. Οι επαγγελματίες σε κάθε τομέα της γνώσης μπορούν να σας πουν ένα ή δύο πράγματα για τα εμπόδια που η πολιτική ανικανότητα και η γραφειοκρατική βλακεία θέτουν στο δρόμο τους.

Είναι ακατανόητο γιατί ξένα συμφέροντα, ιδεολογίες και σκοπιμότητες θα πρέπει να αποφασίζουν στον εξαιρετικά περίπλοκο τομέα της κρατικής, διοικητικής και οικονομικής διαχείρισης. Μόνο μια τάξη που παρέχει το πλαίσιο για την επαγγελματική ελίτ, αλλά την αφήνει ελεύθερη να κάνει το καθήκον της προς τον λαό και το κράτος, θα είναι επιτυχής. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Λαϊκό Κράτος είναι αποφασισμένο να το κάνει αυτό. Φυσικά, μια τέτοια ενέργεια προϋποθέτει μια υπεύθυνη συγκρότηση της ελίτ. Η εκπαίδευση πρέπει να οργανωθεί αναλόγως:

Σε όλους τους τομείς της εκπαίδευσης και από τα πρώτα νεανικά χρόνια, η προώθηση των χαρισματικών ατόμων πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο όλων των προσπαθειών. Αυτό είναι το αντίθετο των σημερινών αντιλήψεων, οι οποίες οδηγούν σε συνεχή μείωση των επιδόσεων. Ήδη από το δημοτικό σχολείο πρέπει να ενθαρρύνονται τα αγόρια που δείχνουν ιδιαίτερο ταλέντο ή ικανότητα σε οποιοδήποτε τομέα - είτε πρόκειται για αθλητισμό, είτε για ηγεσία, είτε για επιστήμη, είτε για έρευνα, είτε για χειροτεχνία. Αυτή η προώθηση των ταλέντων πρέπει να γίνεται εντελώς ανεξάρτητα από την κοινωνική προέλευση και την οικονομική κατάσταση. Ακόμη και αν ένα ταλέντο φανεί αργότερα, η μετάβαση από το κανονικό σχολικό σύστημα στα σχολεία της ελίτ πρέπει να παραμένει πάντοτε δυνατή. Η διδασκαλία πρέπει να διεξάγεται με τέτοιο τρόπο ώστε το σώμα και το πνεύμα, η θέληση, ο χαρακτήρας και η διάνοια να εκπαιδεύονται και να προωθούνται εξίσου.

Τα σχολεία της ελίτ του εθνικοσοσιαλιστικού Volksstaat δεν είναι ιδεολογικά σχολεία στελεχών, αλλά χρησιμεύουν για την εκπαίδευση της αυριανής

επαγγελματικής ελίτ. Επομένως, τα ιδεολογικά ζητήματα δεν αποτελούν εδώ το κύριο θέμα, αλλά μόνο το γενικό πλαίσιο - όπως ακριβώς πρέπει να τηρείται πάντα η αρχή ότι ο εθνικοσοσιαλισμός δεν πρέπει ουσιαστικά να διδάσκεται, αλλά να παραδειγματίζεται!

Τα Εθνικά Πολιτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα του Τρίτου Ράιχ - τα NPEA, πιο γνωστά με το ακρωνύμιο Napolia - είναι ένα μοντέλο για να βασιστούμε σε αυτό το θέμα. Τα σχολεία της ελίτ ακολουθούνται από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εδώ, το γερμανικό πανεπιστήμιο θα είναι επίσης δομημένο εντελώς διαφορετικά:

Έμφαση θα πρέπει να δοθεί στα πολυτεχνεία και στα εσπευσμένα πολυτεχνεία, των οποίων τα προγράμματα σπουδών και οι εκπαιδευτικές μέθοδοι θα ακολουθούν αρχές παρόμοιες με αυτές του ΕΑΠ και θα πρέπει να σχεδιάζονται σύμφωνα με τις επαγγελματικές απαιτήσεις. Η εκπαίδευση θα είναι εξορθολογισμένη και πειθαρχημένη και θα προετοιμάζει τους σπουδαστές ειδικά για τις ηγετικές θέσεις που θα καταλάβουν αργότερα. Αντίθετα, το πραγματικό επιστημονικό πανεπιστήμιο θα μειωθεί σημαντικά σε αριθμό, αλλά θα είναι σε θέση να λειτουργεί σε πολύ υψηλότερο επίπεδο και θα είναι ανοικτό μόνο σε εκείνους που πραγματικά δείχνουν κλίση και ικανότητα για την έρευνα και την επιστήμη.

Η πανεπιστημιακή και τεχνική εκπαίδευση δεν είναι επίσης άσκοπη, αλλά εξυπηρετεί το σύνολο του λαού, όπως και όλα τα άλλα τμήματα *völkisch*. Το εθνικοσοσιαλιστικό *Volksstaat* εξαλείφει το σημερινό εκπαιδευτικό χάος και συνεπώς τον πραγματικό λόγο για την εν μέρει δικαιολογημένη αναταραχή σε αυτόν τον τομέα. Διαμορφώνεται μια επαγγελματική ελίτ ώριμων και σταθερών ανθρώπων - όχι πια πνευματικά ανάπηρων - που υπηρετούν το λαό τους και είναι σε θέση να αναλάβουν ηγετικά καθήκοντα στην κυβέρνηση, τη διοίκηση και την οικονομία.

Υπάρχει μια φυσική ένταση μεταξύ θεωρίας και πράξης, μεταξύ ιδεολογικών στόχων και των αναγκών της καθημερινής πολιτικής. Το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα βλέπει τον εαυτό του να αμφισβητείται σε αυτή την ένταση και πρέπει να αποδειχθεί εδώ:

Μια κυβέρνηση που καθορίζεται αποκλειστικά από την ιδεολογία θα ακολουθούσε μια ιδεολογική πολιτική βασισμένη σε ψευδαισθήσεις και θα μπορούσε να βυθίσει την πατρίδα μας στην καταστροφή. - Από την άλλη πλευρά, μια πολιτική που δεν είναι προσηλωμένη σε ανώτερους στόχους και απλώς κάνει την καθημερινή της δουλειά θα έφερνε μικρή πρόοδο σε σχέση με τις σημερινές συνθήκες και θα παρέδιδε επομένως τους Γερμανούς σε σταδιακό εθνικό θάνατο. Είναι καθήκον του κόμματος να αντέξει αυτή την ένταση και να τη διαμορφώσει δημιουργικά:

Εκπροσωπεί την αγωνιστική ελίτ του λαού μας και αποτελεί έτσι το αντίβαρο σε μια καθαρά τεχνοκρατική άσκηση εξουσίας από την επαγγελματική ελίτ, η οποία μπορεί εύκολα να ξεχάσει τους ανώτερους στόχους αλλά και τα προβλήματα των απλών ανθρώπων.

Το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα δεν θέλει να αντικαταστήσει την κυβερνητική, διοικητική και οικονομική ηγεσία, αλλά να φροντίσει να κινηθεί μέσα στο πλαίσιο της ιδέας μας.

Έχουμε ήδη διαπιστώσει ότι το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα πρέπει να εκπληρώσει μια αγωνιστική και μια εκπαιδευτική αποστολή σε όλα τα επίπεδα της *völkisch* ζωής. Για να παραμείνει πνευματικά και οργανωτικά ισάξιο των ειδικών και τεχνοκρατών, πρέπει επομένως και αυτό με τη σειρά του - όπως και το κράτος - να εκπαιδεύσει μια ελίτ. Αυτή η κομματική ελίτ πρέπει να ξέρει πώς να εφαρμόσει πολιτικά τις αξίες της πίστης μας χωρίς να παγώσει σε ιδεολογική ξερολαγνεία. Στο δεύτερο επίπεδο που θα συζητηθεί εδώ, η αποστολή του κόμματος είναι να αγωνίζεται:

"Αποτρέψτε μια ανεξαρτητοποίηση της επαγγελματικής ελίτ, δηλαδή μια δική της κυβερνητική πολιτική που δεν είναι πλέον δεσμευμένη στις εθνικοσοσιαλιστικές αρχές, και παραμείνετε ανήσυχοι σε δημιουργικό αγώνα με τους αρμόδιους εμπειρογνώμονες για να εφαρμόζετε πάντα νέα, εφικτά σχέδια για μια *völkisch* και ρατσιστική πολιτική για το μέλλον!"

Αλλά όπως ακριβώς δεν χτυπάμε μέχρι θανάτου τους πολιτικούς μας αντιπάλους, αλλά προσπαθούμε να τους πείσουμε και να τους εκπαιδεύσουμε, έτσι δεν χρησιμοποιούμε τη δύναμη του κόμματος για ιδεολογική διακυβέρνηση, αλλά βλέπουμε το καθήκον μας στο να πείσουμε τους αρμόδιους ειδικούς για την ορθότητα και τη σκοπιμότητα των ιδεών μας. Μόνο όταν η ίδια η επαγγελματική ελίτ πεισθεί, θα χρησιμοποιήσει όλες τις ικανότητες, τις γνώσεις και τη φαντασία της για να πετύχει προς όφελος του λαού μας. Αυτό το έργο της πειθούς είναι καθήκον του αρμόδιου κομματικού τμήματος και μέρος της εκπαιδευτικής μας αποστολής.

Αυτή είναι ίσως η πιο απαιτητική και δύσκολη απαίτηση από το κόμμα μας, πολύ πιο δύσκολη από την κομμουνιστική μέθοδο της απλής επιβολής της θέλησής του ως κρατικό κόμμα, αλλά και πολύ πιο ικανοποιητική και ελπιδοφόρα.

Για να το πετύχουμε αυτό, όμως, είναι απαραίτητο να εκπαιδεύσουμε μια μαχητική ελίτ που να είναι πνευματικά ισότιμη με την επαγγελματική ελίτ, αλλά επιπλέον, ως αιχμή του δόρατος του επαναστατικού εθνικοσοσιαλισμού, να επιδιώκει με ορμή και φαντασία τους στόχους που ανέκαθεν έθετε η κοσμοθεωρία

μας. Αυτό θέτει τις υψηλότερες απαιτήσεις για την εκπαίδευση της νέας γενιάς του NSDAP. Και εδώ έχουμε ένα πρότυπο στους θεσμούς του Τρίτου Ράιχ - έστω και αν δεν ήταν ακόμη πλήρως ανεπτυγμένο εκείνη την εποχή: **τα σχολεία του Αδόλφου Χίτλερ.**

Αυτά τα ελίτ σχολεία του Κόμματος, ακόμη και αν έχουν διαφορετικό προσανατολισμό, θα έχουν τις ίδιες υψηλές απαιτήσεις από τους μαθητές με τα ελίτ κρατικά σχολεία. Το πρόγραμμα σπουδών τους θα συμπληρώνεται από εντατική ιδεολογική διαμόρφωση και εκπαίδευση.

Προκειμένου να διατηρήσουμε την επαναστατική δυναμική και τον ιδεαλισμό στις τάξεις του κόμματος, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι σε όλους τους τομείς οι απαιτήσεις από τους συντρόφους του κόμματος είναι υψηλότερες, ότι η ιδεολογική αποτύπωση γίνεται παράλληλα με άλλα καθήκοντα, ότι η δέσμευση στο κόμμα παραμένει εθελοντική στο μέτρο του δυνατού και δεν φέρνει ούτε ευκαιρίες για εξουσία, ούτε για ανέλιξη, οι οποίες δεν συνοδεύονται από επαγγελματικά και πολιτικά επιτεύγματα ή επιτυχίες. Φυσικά, αυτό ισχύει και για τους μαθητές στα ελίτ σχολεία του κόμματος: δεδομένου ότι πρέπει να διατηρηθεί η αρχή της εθελοντικότητας, τα σχολεία αυτά - σε αντίθεση με τα κρατικά ελίτ σχολεία - δεν ενεργοποιούνται στο τέλος των κοινών για όλους τους μαθητές ετών του δημοτικού σχολείου. Αντίθετα, είναι ανοιχτά σε εκείνα τα πεπεισμένα και ενθουσιώδη εθνικοσοσιαλιστικά αγόρια που ήδη φοιτούν επιτυχώς σε κρατικά ελίτ σχολεία και είναι τουλάχιστον δεκαέξι ετών.

Η τραγωδία του κινήματός μας ήταν ότι μπόρεσε να διαμορφώσει μόνο έξι ειρηνικά χρόνια ανασυγκρότησης, τα πρώτα από τα οποία σηματοδεύτηκαν ακόμη από τις κακουχίες και την ατυχή κληρονομιά του δημοκρατικού συστήματος. Έτσι, η αναδιοργάνωση της εκπαίδευσης στο Τρίτο Ράιχ δεν μπόρεσε ακόμη να παρουσιάσει μακροπρόθεσμα αποτελέσματα και ένα μεγάλο μέρος της νεολαίας που επηρεάστηκε από τον Εθνικοσοσιαλισμό θυσιάστηκε ακόμη ηρωικά τα τελευταία χρόνια του πολέμου, όπως δείχνει παραδειγματικά η δέσμευση της ΗJ και των παλαιότερων κοορτών των μαθητών της NapolA. Δώστε μας μια γενιά και θα χτίσουμε έναν νέο κόσμο!

Φυσικά, στην πορεία των γενεών, οι διαφορές μεταξύ της επαγγελματικής ελίτ της κρατικής ηγεσίας και της μαχητικής ελίτ της κομματικής ηγεσίας θα μειωθούν σταδιακά. Αλλά δεν είναι προς το συμφέρον μας να εξαφανιστούν εντελώς:

Η ενότητα κόμματος και κράτους δεν σημαίνει συγχώνευση, αλλά συμπληρωματικότητα.

Δεν υπάρχει μόνο μια ένταση μεταξύ θεωρίας και πράξης, αλλά και μια ένταση

μεταξύ της μεγάλης σημασίας που αποδίδουμε στο σχηματισμό ελίτ και της εθνικοσοσιαλιστικής ιδέας της εθνικής κοινότητας. Και εδώ απαιτείται η επαναστατική ευθύτητα του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος. Αν, μετά τη νίκη του, το NSDAP μετατραπεί σε ένα γραφειοκρατικό κρατικό κόμμα, θα εμφανίζεται στο λαό μόνο ως μέρος ενός απαιτητικού, υπερεξουσιαστικού κρατικού μηχανισμού και έτσι αργά ή γρήγορα θα χάσει την εμπιστοσύνη του. Τότε δεν θα έχει καμία χρησιμότητα να εκπαιδεύει μια völkisch ελίτ χωρίς να λαμβάνει υπόψη της ταξικά και καταστατικά εμπόδια, γιατί και αυτή θα αναγνωρίζεται και θα αξιολογείται μόνο ως κρατική ηγεσία και όχι πλέον σε πλήρη βαθμό ως πραγματικά völkisch ηγεσία. Ακόμα και μετά τη νίκη του, το κόμμα πρέπει να παραμείνει σταθερά αγκιστρωμένο στο λαό, να διατηρήσει την απεριόριστη εμπιστοσύνη του και να αισθάνεται ότι αποτελεί υπηρετικό μέρος της Volksgemeinschaft και να ενεργεί αναλόγως.

Ελευθερία αντί για δημοκρατία

Ο όρος "ελευθερία", όπως και ο όρος "ειρήνη", είναι μία από τις πιο καταχρηστικά χρησιμοποιούμενες λέξεις της εποχής μας. Και εδώ, επίσης, οι δημοκράτες που μιλούν συνεχώς για την ΟΔΓ ως το "πιο ελεύθερο κράτος στην ιστορία της Γερμανίας" αποδεικνύονται άσχημοι υποκριτές.

Οι δημοκράτες δεν απελευθέρωσαν ποτέ έναν λαό, αλλά στην καλύτερη περίπτωση "εκδημοκρατίστηκαν" μερικές περιοχές. Με τον τρόπο αυτό, ουσιαστικά γνωρίζουν μόνο δύο μέτρα "εκδημοκρατισμού" - αυτό της οικονομίας και αυτό της πολιτικής. Κανένα από τα δύο δεν οδηγεί στην απελευθέρωση του λαού:

Στον φιλελεύθερο καπιταλισμό, η ελευθερία της οικονομίας είναι πάντα η ελευθερία των επιχειρήσεων και της διεθνούς υψηλής χρηματοδότησης να εκμεταλλεύονται και να εκμεταλλεύονται τον εργαζόμενο και η "ελευθερία" του εργαζόμενου να οργανώνεται για να παραλύσει και να καταστρέψει την εθνική οικονομία μέσω του ιστορικά ξεπερασμένου μέσου της απεργίας, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο τον ίδιο του τον βιοπορισμό. Πώς μπορεί κανείς να μιλάει για ελευθερία όταν το δικαίωμα στην εργασία δεν υλοποιείται και ο εργαζόμενος δεν έχει σχεδόν καμία επιρροή στο τι συμβαίνει στο εργοστάσιο, όπου λαμβάνει χώρα ένα μεγάλο μέρος της ζωής του; Και τι γίνεται με την πολιτική ελευθερία;

Για τη συντριπτική πλειονότητα του λαού, περιορίζεται στο να βάζει ένα σταυρό κάθε τέσσερα χρόνια - με την περήφανη επίγνωση ότι τώρα, όπως λέει ο βασικός νόμος, "όλη η κρατική εξουσία προέρχεται από αυτούς". Για τους υπόλοιπους, το μόνο που κάνουν είναι να παρακολουθούν έκπληκτοι τους "αντιπροσώπους" τους να χαράζουν πολιτική - προσεκτικά ελεγχόμενη από τις αρχές κρατικής

ασφάλειας, οι οποίες φροντίζουν να μην περάσει σε κανέναν συμπολίτη τους καμιά "αντισυνταγματική" ιδέα! Στην πραγματικότητα, ο τομέας της κυβέρνησης, της διοίκησης και της οικονομικής διαχείρισης έχει προ πολλού ξεφύγει από κάθε ουσιαστικό και υπεύθυνο συναποφασισμό του λαού. Όλες οι δημοκρατικές διαμαρτυρίες δεν βοηθούν εδώ:

Εδώ και πολύ καιρό είναι δυνατόν να κυβερνά κανείς όχι από τον λαό, αλλά μόνο για τον λαό. Φυσικά, το γνωρίζουν και οι δημοκράτες, αλλά σε αντίθεση με εμάς, δεν το λένε ξεκάθαρα, επειδή οι ξεπερασμένοι μηχανισμοί των λεγόμενων "ελεύθερων εκλογών" είναι άριστα κατάλληλοι για να εξαπατούν το λαό σχετικά με τον πραγματικό συσχετισμό δυνάμεων και να τους διατηρούν στην εξουσία.

Πρέπει να πούμε με ειλικρίνεια στο λαό ότι δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατία - λαϊκή κυριαρχία, αλλά ότι το θέμα είναι ποια άρχουσα τάξη έχει την εξουσία - μια σιωνιστική, διεθνιστική και ετερόκλητη κλίκα ή μια ενιαία, προσεκτικά εκπαιδευμένη και υπεύθυνη völkisch ελίτ.

Η δημοκρατία δεν έχει καμία σχέση με την ελευθερία. Η ελευθερία πρέπει να γίνει ορατή στην ιδιωτική σφαίρα της ζωής του κάθε πολίτη:

Στην ελευθερία να λάβουν μια εκπαίδευση που ανταποκρίνεται πραγματικά στις απαιτήσεις του μέλλοντος. Στην ελευθερία του να μην χρειάζεται πλέον να φοβάται κανείς για τη δουλειά του και, φυσικά, στην ελευθερία του να μπορεί να αναλάβει ουσιαστική συνυπευθυνότητα στην κοινότητα και την εταιρεία του σπιτιού του.

Ελευθερία αντί για δημοκρατία:

Αυτό σημαίνει να μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στα θεμέλια του κυβερνητικού συστήματος και στο επαγγελματικό κύρος του κυβερνητικού έργου και να μοιραζόμαστε την ευθύνη στο τρίτο επίπεδο - την προσωπική σφαίρα της ζωής. Εκεί, όπου ο μεμονωμένος πολίτης έχει πραγματικά ένα δικαίωμα, μια υποχρέωση και την ικανότητα να μοιράζεται την ευθύνη, εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές είμαστε πιο "δημοκρατικοί" από τους δημοκράτες. Τότε μόνο εδώ εμφανίζεται η ελευθερία, εδώ βλέπουμε τα καθήκοντα ενός γερμανικού κινήματος ελευθερίας, εδώ μπορεί να διαμορφωθεί μια ελεύθερη, σοσιαλιστική κοινότητα.

Μόνο ο άνθρωπος που μπορεί να βοηθήσει στη διαμόρφωση της φυσικής του σφαίρας ζωής είναι ελεύθερος - όχι αυτός που έχει διδαχθεί να βάζει ένα σταυρό στη σωστή θέση- και ένας χιμπατζής μπορεί να το κάνει αυτό. Ουσιαστικά, βλέπουμε τρεις völkisch οργανισμούς μέσω των οποίων

διαμορφώνεται και διαπλάθεται η ζωή του Volksgenossen και μέσα στους οποίους λαμβάνει χώρα η ζωή του:

- Οικογένεια
- Κοινότητα
- Λειτουργία.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ως το μικρότερο, φυσικό κύτταρο της εθνικής κοινότητας, τυγχάνει ιδιαίτερης προστασίας από το Εθνικοσοσιαλιστικό Λαϊκό Κράτος. Η οικογένεια δεν είναι ιδιωτική υπόθεση, αλλά το κράτος και το κόμμα φέρουν από κοινού την ευθύνη να διασφαλίσουν ότι η οικογένεια μπορεί να εκπληρώσει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις της απέναντι στην κοινότητα:

Η οικογένεια πρέπει να είναι πνευματικά, ψυχικά και σωματικά υγιής, πρέπει να παράγει αρκετά παιδιά και να τα εκπαιδεύει στα πρώτα τους χρόνια με τέτοιο τρόπο ώστε να γίνουν αργότερα υγιείς και υπεύθυνοι πολίτες και εθνικοί σύντροφοι.

Το κράτος δεν μπορεί και δεν πρέπει να κάνει τίποτα περισσότερο από το να δημιουργεί καλές συνθήκες πλαισίου μέσω νομικών μέτρων στήριξης. Το κόμμα, ωστόσο, πρέπει να πείσει τις οικογένειες για τα μεγάλα καθήκοντά τους απέναντι στην κοινότητα και να καταπολεμήσει τα σημάδια αποσύνθεσης που παρατηρούνται στις σημερινές σκηνές της völkisch παρακμής. Αυτά τα απειλητικά σημάδια παρακμής δεν θα εξαφανιστούν από τη μια μέρα στην άλλη με την κατάληψη της εξουσίας από το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, αλλά απαιτούν μια μαχητική προσπάθεια από την πλευρά του NSDAP.

Έτσι, εδώ βλέπουμε και πάλι την αποστολή του κόμματος του αγώνα και της εκπαίδευσης:

Σε αυτόν τον τομέα, η ευθύνη για την πειθώ και την ένταξη της οικογένειας στη Volksgemeinschaft ανήκει κυρίως στην NS Frauenschaft.

Είναι καθήκον των εθνικοσοσιαλιστριών γυναικών, ως τα στρατεύματα κρούσης όλης της γερμανικής γυναικείας εργασίας, να διαμορφώσουν την οικογένεια με εθνικοσοσιαλιστικό τρόπο εκ των έσω και να διαπαιδαγωγήσουν τα παιδιά με την έννοια της ιδέας της εθνικής κοινότητας. Για το λόγο αυτό, ο Φύρερ αποφάσισε με την οδηγία του της 14ης Μαρτίου 1933, ότι η ανατροφή και η φροντίδα των παιδιών μέχρι την ηλικία των 10 ετών πρέπει να αφεθεί στις γυναίκες του NS. Στην επετηρίδα του 1938 της Γυναικείας Ηγεσίας του Ράιχ - Κύριο Τμήμα Τύπου/Προπαγάνδας - αναφέρεται σε αυτό το πλαίσιο:

"Πάνω από 350.000 αγόρια και κορίτσια ηλικίας έξι έως δέκα ετών ανήκουν στις γερμανικές παιδικές ομάδες Κάνουν χειροτεχνίες και εργάζονται το

χειμώνα για να κάνουν χαρούμενα τα γερμανικά παιδιά στο εξωτερικό. Φτιάχνουν μικρά χρήσιμα πράγματα για να κάνουν έκπληξη στις μητέρες τους τη γιορτή της μητέρας Συζητούν τι από το δικό τους ντουλάπι παιχνιδιών μπορεί να χρησιμοποιήσει το Winterhilfswerk ως χριστουγεννιάτικο δώρο για τα παιδιά των συνόρων.

Πριν το παιδί κατανοήσει την "εθνική κοινότητα", μαθαίνει με αυτόν τον τρόπο να μετράει το περιεχόμενό της μέσα από τη δική του μικρή πράξη. Πριν γνωρίσει τη σχέση της μοίρας όλων των Γερμανών, μαθαίνει εδώ να εντάσσεται εθελοντικά σε μια μικρή συντροφικότητα. Συνηθισμένος να είναι νέος γίνεται γέρος - δεν θα του είναι δύσκολο αργότερα, ως νέος που μεγαλώνει, να αισθάνεται συνειδητά Γερμανός, ο οποίος είναι σύντροφος για κάθε νέο Γερμανό - όποια κι αν είναι η καταγωγή του. Ως "Pimpf" και "Jungmadel", ως κορίτσι της Χιτλερικής Νεολαίας και του BDM, ο νέος θα καταλάβει πολύ καλύτερα τι θέλει να ζυπνήσει μέσα του η παιδική ομάδα.

Δεν είναι πολιτικές ιδέες ή θεωρίες που πρέπει να διδαχθούν στα παιδιά - είναι πολύ πιο σημαντικό να προσεγγιστούν οι αξίες του χαρακτήρα, οι συναισθηματικές παρορμήσεις τους, πάνω στις οποίες μόνο ο εθνικοσοσιαλισμός μπορεί να στηριχθεί. Φυσικά, το αγόρι που εντάσσεται στο Jungvolk σε ηλικία δέκα ετών δεν είναι ένα ολοκληρωμένο άτομο- σίγουρα το Jungmadel είναι ακόμα ικανό να αλλάξει. Αλλά το δεκάχρονο παιδί έχει ήδη ολοκληρώσει ένα ουσιαστικό μέρος της ανάπτυξής του. Ακριβώς όπως η σωματική παραμέληση κατά τα πρώτα δέκα χρόνια δύσκολα μπορεί ποτέ να αναπληρωθεί πλήρως αργότερα, είναι επίσης δύσκολο να αρχίσει κανείς να αναπληρώνει τα λάθη στην εκπαίδευση σε αυτή την ηλικία. Εκτός από το σχολείο και το σπίτι, η παιδική ομάδα θέλει να βοηθήσει το παιδί να βρει το δρόμο του στην κοινότητα για την οποία γεννήθηκε και στην οποία θα πρέπει κάποτε να δώσει τις δυνάμεις του.

Αλλά όποιος φοβάται ότι τα παιδιά μετατρέπονται σε κεφαλοκρεμάστρες ή σε πρόωρα ξερόλες, ας ρίξει μια ματιά σε ένα από τα απογεύματα των παιδικών μας ομάδων στο σπίτι. Όταν ο καιρός είναι καλός, βρίσκονται σε εξωτερικούς χώρους - αν είναι δυνατόν. Παίζουν, κάνουν γυμναστική, τρέχουν και πηδούν. Τα φοβισμένα μαμάκια χάνουν ακόμα και την τσαχπινιά τους, τα πρώην δακρυσμένα κορίτσια σύντομα δεν είναι πια γνωστά. Γιατί θέλουν να γίνουν γενναία και θαρραλέα. Στις εκδρομές τραγουδούν και κάνουν μουσική. Όταν ξεκουράζονται, κάθονται στο γρασίδι και ο αρχηγός της ομάδας αφηγείται ένα παραμύθι ή έναν μύθο από την ιστορία της πατρίδας τους. - Ο αρχηγός της ομάδας σκέφτεται κάτι καινούργιο για κάθε απόγευμα στο σπίτι. Συνδέοντας πάντα με πράγματα από την καθημερινή ζωή των παιδιών, διευρύνει τον εννοιολογικό κόσμο του παιδιού λέγοντας ιστορίες προσαρμοσμένες στην αντίληψη του παιδιού και έτσι συμμετέχει στη διαμόρφωση μιας εθνικοσοσιαλιστικής κοσμοθεωρίας στο παιδί

Οι αρχηγοί των παιδικών ομάδων έχουν στενή συντροφικότητα μεταξύ τους - εκπαιδεύονται ξανά και ξανά και λαμβάνουν ερεθίσματα και κατευθύνσεις- γιατί γνωρίζουν τη μεγάλη τους ευθύνη να εκπαιδεύσουν τα παιδιά σε εθνικοσοσιαλιστικές συμπεριφορές και, πάνω απ' όλα, να τους παραδειγματίσουν τον εθνικοσοσιαλισμό με την εμφάνισή τους, την προσωπική τους στάση. The Fuehrer himself, with his word:

"Η νεολαία δεν μπορεί να εκπαιδευτεί αρκετά νωρίς ώστε να αισθάνεται πρώτα απ' όλα Γερμανός", προσανατολίζεται ολόκληρη η εκπαίδευση των παιδιών στο εθνικοσοσιαλιστικό Ράιχ".

Δεν χρειάζεται να αναφερθώ λεπτομερέστερα στα βασικά στοιχεία της εθνικοσοσιαλιστικής οικογενειακής πολιτικής και αντ' αυτού παραπέμπω στην εξαιρετική τεκμηρίωση της πρώην Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klink με τίτλο "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

Σε κάθε περίπτωση, είναι καθήκον του Κόμματος - εδώ ενσαρκωμένο από την NS-Frauenschaft - να εκπαιδεύσει τη γερμανική οικογένεια και κυρίως τα παιδιά που μεγαλώνουν σε αυτήν, ώστε να αντιλαμβάνονται πάντα την ελευθερία ως υποχρέωση απέναντι στην κοινότητα που τους παρέχει αυτή την ελευθερία.

Αυτό το καθήκον, το οποίο ήδη αντιμετωπίζουν οι εθνικοσοσιαλιστές γυναίκες και τα κορίτσια μας την εποχή του αγώνα, είναι πολύ πιο δύσκολο να εκπληρωθεί σήμερα απ' ό,τι στο παρελθόν. Αποτελεί μεγάλη πρόκληση για τη θέληση για αγώνα, τη δύναμη της πειθούς και την αποφασιστικότητα για νίκη του εθνικοσοσιαλιστικού γυναικείου μας κινήματος.

Αλλά μόνο αν, ξεκινώντας από το μικρότερο κύτταρο της εθνικής μας κοινότητας, ο Γερμανός άνθρωπος εκπαιδευτεί από το Κόμμα να βλέπει πάντα την ελευθερία ως δεσμό με την κοινότητα, μπορούμε να κάνουμε το επόμενο βήμα προς την κοινωνική απελευθέρωση, προς τη συνυπευθυνότητα στην κοινότητα και στον εργασιακό χώρο.

Η εργασιακή και ιδιωτική ζωή του λαϊκού συντρόφου καθορίζεται ουσιαστικά από τις συνθήκες της ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ - εδώ ως γενικός όρος για το χωριό, την πόλη και την περιοχή - και της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ.

Μόνο εδώ η ελευθερία του ατόμου αποδεικνύεται στην πραγματικότητα. Το εθνικοσοσιαλιστικό λαϊκό κράτος είναι αποφασισμένο να δημιουργήσει ελεύθερο χώρο για ευρεία και αποτελεσματική συνυπευθυνότητα. Σκόπιμα δεν μιλάω για "συναπόφαση":

"Συν-καθορισμός", αυτό κάνει επίσης κάθε εγωιστής και σαμποτέρ, ο οποίος θέλει να εξασφαλίσει ή να αποκτήσει τα δικά του προνόμια και προνόμια χωρίς να υπολογίζει τους άλλους. Όλοι όσοι επιδιώκουν να καταστρέψουν τα πάντα από θεμελιώδη αντίθεση με το λαό και το κράτος, όλοι όσοι καταχρώνται τους μηχανισμούς των εκλογών και της συζήτησης για να μαγειρέψουν μια κομματικοπολιτική σούπα. - Εμείς, από την άλλη, αγωνιζόμαστε για μια συνυπευθυνότητα που γεννιέται από την εσωτερική επιθυμία να διαμορφώσουμε το περιβάλλον με ανθρώπινο τρόπο και να προάγουμε την κοινότητα.

Βλέπουμε τη συνυπευθυνότητα στην κοινότητα και στον εργασιακό χώρο ως επέκταση των δυνατοτήτων συμμετοχής, με τις μορφές της άμεσης και ελεύθερης προσωπικής επιλογής.

Έχω ήδη επισημάνει ότι υπάρχουν σημεία επαφής μεταξύ αυτής της κατανόησης του κορπορατισμού και της ιδέας της αστικής δημοκρατίας - αυστηρά περιορισμένης, ωστόσο, στο τρίτο επίπεδο της εθνικής ζωής που συζητείται στο πλαίσιο αυτό. - Θα ήταν αλαζονικό να προτείνω τώρα λεπτομέρειες. Βρισκόμαστε μόλις στην αρχή της επανανακάλυψης των δυνατοτήτων που αναπτύχθηκαν στη δεκαετία του 1930 και στη συνέχεια επίσης παγιδεύτηκαν στη δίνη της ήττας. Θυμίζω μόνο, για παράδειγμα, το έργο του "Κερκλ Προυντόν", το οποίο εμπνεύστηκε από τον ιδρυτή του γαλλικού φασισμού - Ζορζ Βαλουά, τις ιδέες της επαναστατικής πτέρυγας του NSDAP, το κοινωνικό πρόγραμμα της Ιταλικής Κοινωνικής Δημοκρατίας - Δημοκρατία του Σάλο 1943-1945 - για να δώσω μερικές μόνο προτάσεις.

Σήμερα, θέλω μόνο να υπαινιχθώ τα περιγράμματα του "Τρίτου Δρόμου". Και εδώ πρέπει να αφήσουμε τη διαμόρφωση στην επαναστατική ανάπτυξη και να αναπτύξουμε περαιτέρω τις ιδέες μας στον καθημερινό πολιτικό αγώνα - ήδη στην αντιπολίτευση. Δεν ερχόμαστε στην πραγματικότητα της *völkisch* ζωής με μια προκατασκευασμένη θεωρία, αλλά βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το καθήκον να διαμορφώσουμε αυτή την πραγματικότητα σύμφωνα με τις δυνατότητες της εσωτερικής και εξωτερικής μας πολιτικής.

Είναι ζωτικής σημασίας όχι μόνο να μιλάμε για την ελευθερία σε αυτό το επίπεδο, αλλά και να την υλοποιούμε. Οι εθνικοσοσιαλιστές δεν είναι υποκριτές: λέμε εκ των προτέρων πού θέλουμε την τάξη και πού την ελευθερία!

Στο Εθνικοσοσιαλιστικό Λαϊκό Κράτος δεν υπάρχει "κρατικό κόμμα" στο δήμο ή στην επιχείρηση. Κανείς δεν πρέπει να φαντάζεται ότι θα γίνει δήμαρχος επειδή είναι αρχηγός τοπικής ομάδας ή μέλος του εργοστασιακού συμβουλίου, επειδή είναι ακτιβιστής της NSBO - Εθνικοσοσιαλιστική Οργάνωση Εργατικών Κυττάρων. Αντίθετα, θα πρέπει να διεκδικήσει τον

εαυτό του σε μια ελεύθερη εκλογή προσωπικότητας και ανάμεσα σε πολλούς υποψηφίους και ως μαχητικός εθνικοσοσιαλιστής να κερδίσει την ειλικρινή εμπιστοσύνη της κοινωνίας.

Και εδώ -το επαναλαμβάνω και πάλι- η εθελοντική συμμετοχή στην τοπική και περιφερειακή ομάδα του κόμματος ή στον εργοστασιακό πυρήνα των εθνικοσοσιαλιστών δεν συνδέεται με μια αυτόματη, άνετη θέση σε ηγετικές θέσεις του κράτους. Πρέπει να αγωνιστεί, να στρατολογηθεί και να πεισθεί!

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα δεν έχει ανάγκη, ούτε στην ώρα του αγώνα ούτε στη διαμόρφωση του κράτους μας, τον άνετο, απερίσκεπτο συνταξιδιώτη που σε δύσκολους καιρούς ξαφνικά "ποτέ μαζί μας και πάντα εναντίον μας".

Το κόμμα αποτελείται από ιδεαλιστές, αγωνιστές και επαναστάτες. Γι' αυτό είναι το γερμανικό κίνημα ελευθερίας και η οργανωμένη θέληση για ζωή του έθνους. Αυτή είναι η συνέπειά μας από την ήττα:

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

NS KAMPFRUF
KAMPFBUCH DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Number 126 Copyright 1979 26 April 2017 2306

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militarität und Massenarbeit, Vorkriegs- und Nachkriegszeit haben nicht auseinander, die Kräfte der gesamten Welt werden hoch gehalten. Führer Adolf Hitler ist zurück.“

Alle Nationalsozialisten sind wieder aktiver. Viele sind Kampfgemeinschaften, andere kämpfen im Schatten im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des Nationalsozialismus ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die unvorstellbare Größe ist aber nicht, die Völkermord - gegen alle weißen Völker (V-) zu begreifen, keine Bildung und Erziehung, Überforderung und Konzentration.

„Ich „legte“ oder „legte“, als im Wahlkampf oder im Brautwerbung, als ein Propagandakampfer, bewährte oder auf einem Schiffsfeld andere Art. Jeder Nationalsozialist ist sein Führer!“

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly
Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι προφανώς φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Παραγγίλτε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντικείμενο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Χίτλερ και ο Σπικρότς της Αντράποπτόβιτς (www.proustingthecent.com/ truth.htm). Έχει φτάσει στις 21 σελίδες τώρα, και έχω πολλά να πω να είναι. Η μέλιτη του Η' Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απίστευτο παρανοϊκό πληροφόρηση. Αναζητάς πληροφόρηση για ένα πρόγραμμα και βρισκόμαστε αλλά δύο πρόγραμμα που πρέπει να τροποποιήσουμε. Απομένει λίγο σαν να είσαι αρχαιολόγος που ζητάει το θαμμένο παρόντων. Ένα παρόντων που θα προτιμούσαν να μην έρθει στο φως.

the **NEW ORDER**

Number 174 (202) Copyright 1979 April 26, 2017 2326

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and social kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες
Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες
Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!